

[Axel Ivan Pedersen.]

som ikke har et marketenderi. Personlig er jeg af den opfattelse, at det både ud fra et sikkerhedsmæssigt, et produktionsmæssigt og ikke mindst et trafikikkerhedsmæssigt synspunkt må være en fordel med det mindst mulige alkoholforbrug på vore arbejdspladser.

Socialdemokratiet er, som det vel er fremgået af disse få bemærkninger, velvilligt indstillet over for forslaget i sin helhed og tilsiger saglig medvirken i udvalget. Men derudover har jeg nogle bemærkninger af mere generel karakter vedrørende problemer med nær tilknytning til lovforslaget, som jeg har min gruppes tilslutning til at fremsætte.

Ved revisionen af beværterloven i 1950'erne gjorde jeg nogle bemærkninger om denne lovgivnings dobbeltsidige sigte, nemlig samtidig med at være en næringslov til lige at skulle fungere som ædruelighedslov, og som ministeren selv udtrykker det i sin forelæggelse, har der i udvalget været enighed om, at beværterlovgivningens ædruelighedsmæssige sigte ikke måtte forringes, men modsætningsvis åbenbart heller ikke forbedres. Imidlertid må det fremhæves, at alene ændringen af lovens titel til lov om restaurations- og hotelvirksomhed indicerer, at vægten er lagt på det erhvervs-mæssige, hvilket i en lovgivning, der hører til handelsministeriets område, ikke forekommer unaturligt. Men det giver mig som sagt anledning til på min gruppes vegne at fremsætte den tanke, om tiden ikke var inde til en overvejelse af betimeligheden af at udskille de ædruelighedsmæssige synspunkter i en særskilt lovgivning, der havde til formål gennem et positivt oplysningsarbejde at skabe den større forståelse for de ædruelighedsmæssige interesser, der er af vital betydning for et moderne industrisamfund, som oven i købet gennem en avanceret sociallovgivning vil søge at højne hele befolkningens levevilkår, med andre ord en ædruelighedslov. På grundlag af en sådan kan man skabe et organ, som kan forestå et som før nævnt tiltrængt oplysningsarbejde, som afholdsbevægelsen bl. a. på grund af ringe statstilskud ikke magter i fornødent omfang, og som vel heller ikke skulle foregå på et etisk afholdsgrundlag, men på grundlag af den videnskabelige forsknings resultater.

Endvidere kan et sådant organ kontrollere, at det oplysningsarbejde, som lovgivningsmæssigt er påbudt f. eks. i skolerne, virkelig finder sted.

Der er desværre en alvorlig baggrund for disse tanker; det afspejler sig i statistikken over alkoholforbruget, der siden krigen er steget med mere end 100 pct., nemlig fra 2,62 l 100 pct.s alkohol pr. individ i 1945 til i det sidste år, jeg har statistik for, 1967, til 5,7 l ren 100 pct.s alkohol pr. individ. Det fremgår også af statistikken, at der det pågældende år er solgt 400 mill. l pilsnerøl i skatteklasse I og luksusklassen; det betyder, at alle personer over 15 år gennemsnitlig har konsumeret en 350 pilsnere om året. Dette tal er i øvrigt steget i de sidste to år og må vel tages som et udtryk for stigningen i indkomsterne, men vel desværre også som en af velfærdsstatens negative sider. Om virkningen heraf kan man læse i socialforskningsinstitutets publikationer „Unge mænds alkoholvaner“ og „Om brug og misbrug af alkohol“, eller man kan læse om det i ædruelighedskonsulentens indberetning til indenrigsministeren, en indberetning, som burde tilflyde folketingets medlemmer. Det stadig stigende antal spritbilister, som betyder en alvorlig økonomisk belastning for samfundet foruden de menneskelige lidelser, indicerer en samfundsmæssig indsats, der kan og bør baseres på de videnskabelige forskningsresultater fra den øvrige verden. Når jeg hertil kan føje, at der også er en stigning i antallet af tilfælde af delirium tremens, og at vort lands alkoholproblem omfatter ca. 70.000 alkoholister, der er i berøring med mindst 150.000 nærstående personer, turde en yderligere motivering for vort forslag om at overveje en speciel ædruelighedslovgivning være uforuden, så meget desto mere som beværterlovsudvalget i sin betænkning selv siger, at den ikke har beskæftiget sig med de ædruelighedsmæssige problemer.

Det er nok et spørgsmål, om samfundet ikke i selvforsvar bør gennemføre en ædruelighedslovgivning; som et passende udgangspunkt for sådanne overvejelser kunne man nedsætte en ny ædruelighedskommission med det kommissorium at undersøge de sociale, samfundsmæssige, økonomiske og finansielle virkninger af et stigende alkoholforbrug og herunder de mellemfolkelige for-